

1940-01-19

SENDER

Louise Brønsted

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Dr. Rise og Dr. Helweg kendes ikke.

Sender's location:

Blegdamsvej

Sender info (seal, address, etc.):

Vejnavnet er skrevet øvderst s. 1

Recipient's location:

Dræby St., Munkebo, Lindøgaard

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Bodild Branner

Frits Branner

Thora Branner

Vilhelm Branner

Hans Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Ellen Sawyer

Joseph Stalin

Erik Warberg Larsen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0962

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[Med blæk på kuvertens forside:]

Fru Johanne Warberg-Larsen

Lindøgaard

Munkebo

pr. Dræby St

Fyen.

[Med blyant på kuvertens forside:]

læst

[På kuvertens bagside:]

Muks

[Med blæk i brevet:]

Blegdamsvej

19 Jan. 1940

Kæreste Junge. Tak for Dit lange Brev. det var en glædelig Overraskelse, jeg skulde netop til at skrive og takke baade for Julebrevet og det efter Jul, men det maa jo saa bare været til Elle. Ellers vil jeg ikke sige, der var saa meget glædeligt i Dit Brev, men godt da at det lader til, at I allesammen kan tage det med Humør, og saa, at I har faaet en flink og nærboende Læge; det kunde jo tænkes, at naar I lærer ham lidt nærmere at kende, han ogsaa kunde fatte lidt Interesse for Dig og Dine Skavanker uden at gaa Dr. Fly i Bedene, 2 er dog altid bedre end en. At Dr. Fly er glad ved Knæet er jo ogsaa meget godt, selvom jeg jo nok forstaar, at Du ikke helt deler hans Glæde. Lad os nu haabe, at Kultraadsllys er det, der skal til. Med Hensyn til Fritz, saa synes jeg, jeg kan berolige Dig en Del. Forløbet er saadan: i det sidste halve Aar har han lidt mere og mere af Træthed og svigtende Arbejdskraft: han har selv været klar over det og faaet sit Arbejde paa Landbohøjskolen og andetsteds betydelig reduceret. Alligevel slog Kræfterne ikke til. Han blev behandlet af Dr. Rise, som er rar og samvittighedsfuld, men meget lidt dygtig. De mener, han (Lægen) har gjort Fortræd, dels ved ikke at presse tilstrækkelig paa ved at faa ham indlagt il Undersøgelse meget tidligere, dels ved at give ham noget stærkt stimulerende Medicin. Til sidst var han Fritz ["Fritz" indsat over linjen] saa langt nede, at han f. Ex. overhovedet ikke talte mere hjemme, og de sidste Dage, før de omsider fik lagt ham lagt ned, var han tildels uklar og sagde og gjorde flere mærkelige Ting. Det kom frem baade paa Landbohøjskolen og hjemme, 16. Dec. kom han paa Rigshospitalet hos Helweg, efter et Par Dage paa Hillerød Sygehus, laa i Sengen et Par Dage, kom saa op og gik omkring derinde, ogsaa lidt ud. Lige efter Nytaar begyndte Insulinbehandlingerne (Chokbehandlingerne). Lige siden han kom paa

Hospitalet har han været fuldstændig klar og lignet sig selv i alle Maader, saa vidt jeg kan se; han har taget paa i Vægt og er kommet til at se meget raskere ud. Der er ikke det fjerneste unormale i hans Væren og Tale. Jeg har haft Lejlighed til at tale med en af Lægerne (ikke Helweg) og ud fra ham og ogsaa fra anden Side, at der ikke er stillet nogen Diagnose (de bruger Chokbehandlingen for alt mellem Himmel og Jord). De hælder nærmest til Sløvsind, men det bygger de paa hans Væsen, de syntes, han gik saa sløvt omkring, men jeg, som har besøgt ham en hel Del, tør garantere for, at han ikke er sløv (han har jo altid et lidt paafaldende Væsen), men noget træt virker han stadig – de Behandlinger er temmelig ubehagelige, man bliver helt borte i en tung tung Døs og er svær at faa vækket igen – de hælder Sukkeropløsning ind gennem Næsen for at vække dem [”for at vække dem” indsat over Linien] og han bliver overhovedet ikke helt vaagen hele Dagen. Det maa vel være den sætter Hjernen ud af Funktion, der hjælper. Han føler det, ikke at kunne blive vaagen som en stor Ubehagelighed, dog det vænner han sig [”sig” indsat over linien] maaske til. Forøvrigt befandt han sig godt derinde, før Behandlingen begyndte, og er nok lige meget afholdt af Sygeplejerskerne. Tutte og Vilhelm ser da ogsaa meget lysere paa det. Vilhelm navnlig efter sit Besøg herinde i Søndags. Bodild (Branner) var da ogsaa med, og begge syntes, han havde det saa godt, Bodild sagde, hun ikke havde set ham se [”se” indsat oven over linien] saa rask ud i lange Tider. – Jeg ser nu saadan paa det, at han har gaaet og gemt paa en Overanstrengelse fra sin Examenslæsning som tog meget paa ham, Examensfeber havde han ogsaa i høj Grad: den er saa brudt ud i Foraaret og sammen med det usunde Liv, den voldsomme Tobaksrygning, de stimulerende Piller og et Par Ærgelser, han havde, gjort Ende paa hans Kræfter, og givet ham en stærk Depression. At en saadan midlertidig kan berøve en Dømmekraften kender man da Masse af Eksempler paa. Chokket [ulæseligt] ogsaa Depression. Selvom det skulde være Sløvsind, er der jo gode Muligheder for Helbredelse ogsaa for den, Helweg sagde, at ialfald var de kommen i god Tid. Ja, nu ved jeg jo ikke, om alt dette lyder saa beroligende, som det sk[tegning]ulde (det var Mag., der sendte en Hilsen, men hvis Du selv havde set ham og talt med ham vilde Du mene som jeg, saa rolig er han og altid parat til at smile af en Spøg.

Det er dejligt med den grundige Læge, det maa han da være, naar han allerede paa dette Tidspunkt sørger for, at Ting kommer til Undersøgelse, og ikke ”wait and see”. Og hvis I kan faa en hyggelig Omgang paa samme Tid, saa saa meget desbedre. Det er jo som i gamle Dage, at Lægen er Ven af Familien. Vi fik ogsaa en dejlig Læge, nu da

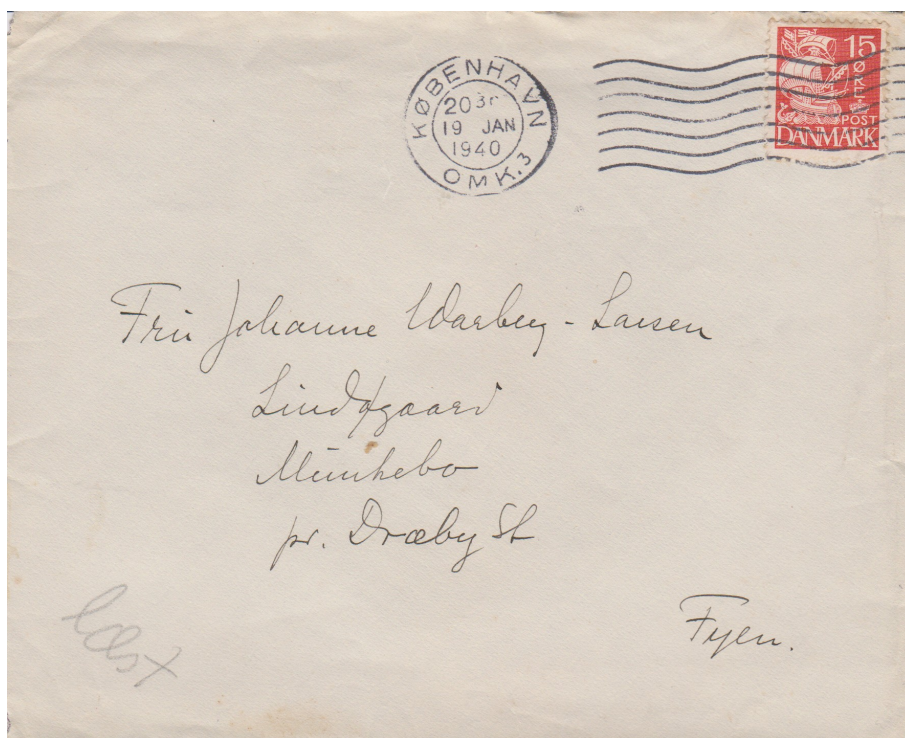
Mag. var syg, han har det rigtig udmærket for Tiden og har en glimrende Appetit. Han er meget optaget af hele Udenrigssituationen; jeg maa sige, jeg synes at efter man saa hvordan det udviklede sig i Finland, begyndte der at komme lidt Lys ind i Tilværelsen igen, der er altsaa andet i Tilværelsen end Tyranniet (og Fejgheden), der kan gøre sig gældende, her sker dog virkelig noget, man kan have fuld og glad Sympati for. Jeg tror fuldt og fast, at hvis Finland var gaaet ind paa Russernes Forlangender, havde de ikke ladet sig nøje med det, og selv om det havde varet lidt længere maaske, var vi alle blevet knust. Maaske vi bliver det alligevel, men vi har dog Ret, at Kolossen rimeligvis virkelig har Lerfødder. Og nu kan vel dog alle se, at Hr. Stalin er en lige saa egoistisk og samvittighedsløs Tyran som de værste, og at den russiske "Kommunisme" en stor Bluff (hvad den sikkert ikke har været fra Begyndelsen). Forresten morer jeg mig saadan for Tiden ved at læse i en hel Bunke engelske Tidsskrifter, vi har faaet til Gennemsyn, fordi vi vil holde et. Et af dem "The round table" har en Serie glimrende Artikler, el. ret. Smaa Afhandlinger, klare og rolige, uden Fanatisme; de er et Aar gamle, og ikke paa eet Punkt er deres Synspunkter blevet benægtede af de senere Udviklinger. Hvor er det velgørende at læse i denne Løgnens og Bluffets Tidsalder. –

Ja Tak, vi har det allesammen god; det er Lommes Fødselsdag idag (36); hun og hendes Familie kommer her i Morgen og om ["om" indsat over linien] Aftenen holder vi et lille Chokoladeselskab for hende med de andre Børn. Børnebørnene vokser og trives; da [overstreget ord] Hans var her sidst og skulde hjem erklærede han, at han "vilde blive hjemme hos Far og Muk", det var vi jo meget smigrede over.

Naa ja, lille Junge, saa god Bedring med al Jeres! 1000 Hilsner til Jer alle fra Mag. og Lugge

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1848
19 Jan. 1848

Kærele Junge: Tal nu Dit lange Brev, det var en glædelig
Orrera, ikke, og skulde nedat til at skrive og lalle haad,
for Julebrevet, og det efter jul, men det maas jo saa kan
været til lalle. Lilles vil jo ikke sige, der var saa meget
glædeligt i Dit Brev, men guds da ad det lader til,
og alle gemmen kan tage det med bejms, og saa, at
og lige faaet en stund og var baevnd Sage; det kungt
jo saukes, at vad I lades, han lidt varmere ad. kungt,
han ogsaa kungt lalle lidt. Talerene jo jo, og Dees
Skamtes tiden at gaa Dr. Fly i Bedene, I er dog alle
bede ved en. Ad Dr. Fly er glad, kungt jo jo ogsaa meget
guds, selom jo jo, val kungt, at Du ikke helt deler han
lald. Lad jo din haake, at Kultraad, jo er det, der skal
til.

Alle Hensyn til Frik, saa sige jo, jo kan heralige sig
en Del. Trulsel er saadan: I det sidste halv, har var
han lidt mere og mere af Trald og Inghund Arbejds-
kraft, han lige selv varit klar over det og faaet til
Arbejde paa Laevstads spalen og andet sted, belydde re-
ducere, Alligvel lald, Kraftene ikke til. Han lald
skandlet af Dr. Pæu, som er rar og samvittig ved-
sald, men meget lidt dygtig. De kungt, han lalden
har gungt Trald, dels jo ikke ad presen tilstrakke,
paa nu ad saa han indlag til Understøje, meget
tidligere dels jo ad giv han meget stærkt skimmle-
ruud Medicin. Til sidst var han saa langt med, at
han lald. gungt, ikke lalle mere kungt, og
de sidste Dage, jo de ansider til han lald meget, saa
han laldely tiller og lald og gungt flere maaltider
Ding. Det kom frem baad paa Laevstads spalen, og
hjemme, 16 Dec. kom han paa Rigshospitalet, ho lalden
efter et Par Dage paa Thillestads Sygehus, lald i Sengen et
Par Dage, kom saa op og giv medicin derinde, ogsaa lidt
et. Sige eller Nylang begyndte Inkuinbehaevning
(Behandling) lald, tiden, han kom paa Hospital
har han varit lalden klar og liget sig selv i alle
Maader, saa lidt jo kan se; han har taget paa i Vaer

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

BB096.
og er kommet til at se meget roligere ud, der er ikke
det fjerneste i normale i hans Væsen og Tale. J har
haft lyst til at tale med en af Lægerne Palle Hel-
og nu fra ham og ogsaa fra anden Side, at der ikke
er skullet nogen Depression (de tyngs bhæbhelændlingen
for det mellem dem med og for). Er halvdelen varmes
til Slipsen, men det betyder de ja hans Væsen, de
sejles, han get saa elov, mæring, men jeg, som har
hejst, han en, til det, og garanterer for, at han ikke
er slop (han har jo altid et lidt paa galdeud). Væsen
men, noget brast rishedt han stadig. Er Behandling
en lummel, ubehagelig, man blir stult bare i en
tint, ting. Og er svar at faa rakkelt, igu-de haldet
Sikkerhedsplan, ind gennem Væsen ^{at rakkelt den} og han blir ondt
ikke helt rogen hele Dagen. Det naar ud rare den
Latten Isgerum ud af Trunklin, der kætter. Han fte
det, ikke at kunne blir rogen, som en de Ubehagelig, de
dog det ranner han, maaske til. Forbrug, befauld ha
og godt derind, og Behandlingen betydde og er vist me
afholdt af Lægeplejerskerne. Tutte og Vilhelm, ser da
ogsaa meget lere for det, Vilhelm naar efter et
Kong, herind i Spidsen, Badelt (Braune) var da ogsaa
med, og begge, sejles, han haad, det saa godt, Badelt
sagt, dem ikke haad, til han, saa rosk ud i lange
Tider. J ser nu saadan for det, at han har gaet
og gænt for en Oprav, Brængele for sin Brængelesting
som, to meget for ham, Gæmmed, sejer, haad, han ogsaa
i høj Grad, den er saa, hvidt ud i Foragret, og rannet
med det isund, Liv den valdomme Tabaks rygning,
de skinnereend, Piller, og et Par Aggrelew, han, sandt, Gæ
kæud for hans Krafte, og giv, han en stæck Depres
sion. At en saadan mællertide, kan berge en Druen
krafte, kunde, man da blasse ad Eksempler, saa.
bhæbhelændlingen helheds ogsaa Depression. Selvom det
skulde, rare Slipsen, er der jo god Altlidigheder for hel-
bredelse ogsaa for den, helvæ, sagt, at ialfald var de
Kjæmmer i godt Tid. Ja, nu nu, jo ikke, om alt dette
lyder saa kuraligst, som det SK & G. uld (det er
slag, der sendte en bilan), men // hin du

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

BB0962
i nogen ^{om} Afløsen holder vi et lille Chokoladesel-
skab ^{og} hende med de andre Børn. Børnene var
og krig. da Haars Haar var her sedt og skulde være erkle-
red han, at han vil bli lyerne hos Fos og Ulrik,
det var vi jo meget smigred om.
Naa ja, lille Jenny, saa god Bedring med al Jers!
1600 Helene det for alle
for alle og Luger.